

tiende lod en saadan provisorisk Lov passere; men jeg kan dog ikke nægte, at det forekommer mig at være correctere, og at naar den er bleven forelagt og tilfattet et Udvalg til Bedømmelse enten særskilt eller i Forbindelse med et andet dertil hørende Lovudkast, saa ligger det ganske nær for Forsamlingen at meddele denne Sanction, og dette har foranlediget Udvalget til at gjøre en Indstilling derom, hvilket jeg saaledes troer at være ganske correct.

Ordføreren: Jeg skulde blot tillade mig at forespørge hos den ærede Formand, om baade det formelle Spørgsmaal, om jeg saa maa udtrykke mig, og Lovens Realitet for Diebliffet er under Forhandling. Det forekommer mig nemlig, at det vilde være rigtigere med Hensyn til Discusstionens Gang, om man først blev enig om at ende Forhandlingerne om det formelle Spørgsmaal, inden man gik ind paa Realiteten af Lovudkastet.

Formanden: Jeg seer ikke, at der er nogen Grund til at adskille disse to Spørgsmaal her.

Finantsministeren: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede Landsstingsmand, der sidder ligeoverfor mig (Kirck) rettede til mig, da maa jeg tilstaae, at efter Anordningens Ord, hvorefter Sundtoldens Beløb kun skulde affortes i Remissionen, naar Sundet, Belterne eller den flesvigholsteenske Canal ikke er passeret, saa vilde St. Croix-Sukkeret være i Besiddelse af begge Fordelene, nemlig baade at være fri for Sundtolden og dog erholde den fulde Remission, nemlig 25 pCt. i Indførselstold. Men det staaer for min Hukommelse, at dette Spørgsmaal strax i 1842, da Sagen kom paa Bane, blev ad Forretningssveien afgjort derhen, at St. Croix-Sukkeret fik den Sundtold, som det skulde have erlagt, afskrevet i Remissionen. Jeg har i de Actstykker, som jeg har ved Haanden, forgæves eftersøgt Noget om denne Collegialresolution om St. Croix-Sukkeret, saa at jeg ikke seer mig istand til at give nogen bestemt Dplysning; men jeg skulde rigtignok antage, at St. Croix-Sukkeret ikke nyder begge Begunstigelser. Iøvrigt skal jeg forbeholde mig, inden Sagen kommer til endelig Behandling, at meddele Thinget Underretning, om min Hukommelse skulde være rig-

tig i denne Henseende, med Hensyn til hvad der er passeret i 1842.

M. P. Bruun: Jeg skal ikke opholde Forsamlingen ved Gjentagelse af de Grunde, jeg under den første Behandling af Sagen tillod mig at anføre, for en forandret Tidbestemmelse. Jeg vilde kun, for at forebygge mulige Misforstaaelser, tillade mig at yttre, at jeg troede under den første Behandling af Sagen utryffeligt at have udtalt, at min Mening var, at Begunstigelsen maatte gjælde indtil den 31te December 1850. Ved at see Tidenden er jeg imidlertid bleven opmærksom paa, at jeg kunde være bleven misforstaaet, som om jeg kun meente til October 1850, til Rigsdagens Sammentrædelse. Det fremgaar vistnok af mine Uttringer i deres Heelhed, at det ikke var min Mening, men jeg troer dog nu at maatte bestemt udtale det. Den ærede første Landsstingsmand for 1ste District (H. P. Hansen) har idag anført flere Grunde mod en forandret Tidbestemmelse. Jeg skal kun ganske korteligt derimod tillade mig at yttre, at Hensynet til fremmede Handlende paa oversøiske Pladser ikke synes mig at kunne komme meget i Betragtning, naar det forøvrigt maatte være vigtigt for Rigsdagen her at give en anden Bestemmelse; og hvad Hensynet til Expeditionerne her hjemme fra og til Aarstiden, hvorpaa de helst maatte foretages, angaaer, da skulde jeg mene, at, saavidt mig bekendt, har den Uvished, som hidtil har fundet Sted siden 1848, ikke havt nogen væsentlig Indflydelse paa disse Expeditioner. Derfor som Tidbestemmelsen bliver den 31te December 1850, saa vil Sagen igjen komme for ved Rigsdagen i October 1850; der vil altsaa være en Tid af omtrent 2 Maanedere for de Handlende, hvori de da kunne tage deres Forholdsregler med Hensyn til Udfaldet af Sagen.

Schow: Jeg skal, uagtet det jo ikke er ønskeligt, at der bliver for meget discuteret om det formelle Spørgsmaal, dog tillade mig at henstille til den ærede Formand, om dog ikke Ordføreren skulde have Ret, naar han ønsker det formelle Spørgsmaal affondret fra Realiteten; thi sæt, at Pluraliteten af Forsamlingen ikke var af Ordføreren Mening i formel Henseende, at der bør udtales Noget